

Kassa, 1894. június 16. – Stuttgart, 1987

Középiskolai tanulmányai után gimnáziumi és kereskedelmi érettségit tett. A két világháború közötti időben bejárta egész Európát, német, olasz és francia nyelven beszélt. A második világháború után belépett a Független Kisgazdapártba. 1945 októberében a párt Szabolcs vármegyei szervezetének a pártigazgatója. 1945. november 4-én a Szabolcs és Szatmár-Bereg vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1946. március 12-én az FKGP Elnöki Tanácsa a munkáspártok nyomására tizenkilenc társával együtt koalíció- és kommunistaellenes magatartása miatt kizárta a pártból, de mandátumát megtarthatta. Részt vett a Magyar Szabadság Párt megalapításában, a Holnap szerkesztője lett, megválasztották a párt Szabolcs megyei szervezete elnökévé. A párt felosztása után, 1947 nyarán átlépett a Balogh István páter vezette Független Magyar Demokrata Pártba, s annak Szabolcs és Szatmár-Bereg megyei listáján 1947. augusztus 31-én ismét mandátumhoz jutott. 1946–1947-ben tagja volt a Tűzharcosok és Katonaviseltek Termelő-, Beszerző és Értékesítő Szövetkezete igazgatóságának. 1947. október 9-étől P. Ábrahám Dezső frakcióvezető mellett a képviselőcsoport vitarendezője. 1948. május 26-án az FMDP, máig tisztázatlan okok miatt, kizárta soraiból, egy ideig párton kívüli képviselőként még bejárt az Országgyűlésbe.

1948. augusztus 19-én illegálisan Ausztriába távozott, ezért 1949 januárjában megfosztották állampolgárságától. Az Országgyűlés március 11-én – mivel már nem volt magyar állampolgár – megszűntnek nyilvánította képviselői mandátumát. 1948 végén Svájcba költözött. 1951-től 1958-ig újságíró Sao Paulóban, dél-amerikai magyar lapokba írt. 1958-ban visszatért Európába, a Német Szövetségi Köztársaságban telepedett le, itt élt haláláig. Német lapoknak dolgozott, emellett regényei jelentek meg. A német–magyar barátság előmozdításáért 1964-ben magas nyugatnémet kormánykitüntetés (Szövetségi Érdemkereszt I. osztály) kapott.